

СПИСАК ОСУЂЕНИХ НЕМАЧКИХ ГЕНЕРАЛА, ОФИЦИРА И ДРУГИХ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

Ајзел Мартин (Martin Eisel), потпоручник водник, на последњој дужности водника дојавног вода при 847. пуку 892. пешадијске дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегираног већа у Вршцу, суд. бр. 575/49. од 18. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1600/49. од 23. септембра 1949. године **преиначена на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**.

Ајзенбарт Михаел (Michael Eisenbart), капетан, на последњој дужности командира 3. чете осигуравајућег батаљона „Хрватске“ – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 901/49. од 24. октобра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**.

Ајхингер Антон (Anton Eichinger), СС ротерфирер, на последњој дужности шофера код штаба 7. СС дивизије – планинско ловачке „Принц Еуген“ – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 673/49. од 30. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд, бр. 1703/49. од 10. октобра 1949. године

Алимер Антон (Anton Alimer), мајор немачке војске, на последњој дужности команданта батаљона 384. пешадијског пука 373. хрватске пешадијске дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 584-49. од 17. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1587/49. од 23. септембра 1949. године **преиначена на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**.

Бари Зигмунд фон (Siegmond von Bary), поручник, на последњој дужности ађутанта за везу бр. 141, при 41. пешадијској дивизији – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 1007/49. од 29. октобра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**.

Басарке Фридрих (Friedrich Bassarke), пуковник, интендант 15. армијског корпуса – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 1075/49. од 8. новембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем.**

Бејер Герхард (Gerhard Beyer), поручник, на последњој дужности командира штабне чете 15. планинског корпуса – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 693/49. од 4. октобра 1949. године: **осуђен на 20 (двадесет) година лишења слободе с принудним радом.**

Бем Аксел (Axel Behm), мајор, на последњој дужности команданта одељења за везу бр. 421, при 21. корпусу – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 704/49. од 5. октобра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година.**

Бене Валтер (Walter Bene), поручник, члан крајскокомандантуре у Шапцу – пресудом Војног суда III армије, суд. бр. 27/47. од 9. марта 1947. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена решењем Врховног суда Југословенске армије II суд. бр. 118/47. од 24. марта 1947. године.

Берг Рудолф (Rudolf Berg), комесар тајне пољске полиције, службеник Тајне пољске полиције (Gahejme Feldpolizei) у Београду, Панчеву и Крагујевцу – пресудом Војног суда III армије, суд. бр. 27/47. од 9. марта 1947. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена решењем Врховног суда Југословенске армије II суд. бр. 118/47. од 24. марта 1947. године.

Бец Адолф (Adolf Betz), потпоручник 13. чете 846. гренадирског пука 392. пешадијске дивизије, зване „Плава дивизија“, на положају водника вода бацача граната – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 722/49. од 7. октобра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем.**

Бец Јозеф (Josef Betz), интендантски поручник 18. Ф батаљона пограничних трупа 439. дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 526/49. од 16. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1505/49. од 23. септембра 1949. године преиначена на **казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година.**

Блес Ото (Otto Blöss), резервни поручник фелджандармерије, на последњој дужности командира фелдкомандантуре 725 у Загребу – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 1220/49. од 16. новембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 2127/49. од 24. децембра 1949. године.

Ботмер Карл Бернард, барон фон (Carl Bernard Freiherr von Bothmer), пуковник, фелдкомандант у Нишу – пресудом Војног суда III армије, суд. бр. 27/47. од 9. марта 1947. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена решењем Врховног суда Југословенске армије II суд. бр. 118/47. од 24. марта 1947. године

Брајтфелд Фриц (Fritz Breitefeld), интендантски поручник, на последњој дужности код I/724, 104. ловачке дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 1147/49. од 10. новембра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**.

Бретшнајдер Екарт (Brettschneider Eckardt), мајор, на последњој дужности команданта одељења 222. артиљеријског пука 181. пешадијске дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 682/49. од 3. октобра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1722/49. од 23. децембра 1949. године.

Бродовски Курт (Kurt Brodowsky), поручник, на последњој дужности ађутанта 222. артиљеријског пука 181. пешадијске дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 956/49. од 27. октобра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**.

Вагнер Ханс (Hans Wagner), мајор, на последњој дужности I-а официра 15. планинског корпуса – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 692/49. од 4. октобра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1728/49. од 14. октобра 1949. године.

Вајнман Ернст (Ernst Weinmann), СС мајор, официр за везу између штаба полиције и управног штаба заповедника Србије, уједно комесар за пресељење (од 18. априла до октобра 1944. године) у чину СС штурмбанфирера – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти вешањем**.

Валтер Антон (Anton Walter), декан, активни војни свештеник у рангу потпуковника, код врховног команданта за Југоисток, војне групе Е, раније Ф – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 1284/49. од 23. новембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1284/49. од 26. децембра 1949. године.

Валштин Ерих (Erich Valstyn), потпоручник, командир II чете извиђачког одељења 122. пешадијске дивизије – пресудом Војног суда у

Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 480/49. од 15. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену преиначена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1542/49. од 24. септембра 1949. године **на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**; по захтеву за ванредно ублажавање, решењем Врховног војног суда, II суд. бр. 1542/49. од 4. јануара 1949. године, казна се смањује **на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 12 (дванаест) година**.

Вент Хајнц (Heinz Wendt), припадник Гестапоа – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 369/47. од 25. новембра 1947. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**.

Вестфал Емил (Emil Westfal), капетан, на последњој дужности командира 4. чете 265. осигуравајућег батаљона – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 845/49. од 18. октобра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**.

Винклер Ролф (Rolf Winkler), потпоручник, члан крајскомандантуре у Шапцу – пресудом Војног суда III армије, суд. бр. 27/47. од 9. марта 1947. године: **осуђен на 8 (осам) година лишења слободе с принудним радом**; казна је по жалбама у другом степену потврђена решењем Врховног суда Југословенске армије II суд. бр. 118/47. од 24. марта 1947. године.

Гец Ханс (Hans Götz), резервни капетан, заменик команданта армијског заробљеничког сабирног логора 21 у Сарајеву – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 713/49. од 7. октобра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1740/49. од 14. октобра 1949. године.

Гигерл Франц (Franc Gigerel), поручник 36. пука 188. планинске дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 566/49. од 19. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем, која се замењује казном лишења слободе с принудним радом у доживотном трајању**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1580/4923. од септембра 1949. године.

Гренц Алојз (Alois Gränz), СС оберштурмфирер, заменик командира стражарске чете при штабу Гестапоа од марта до октобра 1944. године – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрт – стрељањем**.

шил Франц (Franz Gschiel), старији водник, командир жандармеријске станице – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у

Вршцу, суд. бр. 532/49. од 17. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену преиначена пресудом Врховног војног суда на **казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**.

Екерт Јозеф (Josef Eckert), штурмфирер СС трупа, заменик шефа испоставе Гестапоа у Краљеву од септембра 1942. до септембра 1943, те шеф исте испоставе од фебруара до 10. јуна 1943. године, затим шеф испоставе Гестапоа у Бору од јула 1943. до 15. јануара 1944. године, у чину СС штурмшарффирера – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти вешањем**.

Илте Паул (Paul Ilte), СС хауптшарффирер, радиотелеграфиста у штабу Гестапоа у Београду, Косовској Митровици и Котору од јуна 1943. до октобра 1944. године – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на 20 (двадесет) година лишења слободе с принудним радом**.

Јостен Адолф (Adolf Josten), мајор шцц полиције, командант 64. полицијског батаљона – пресудом Војног суда III армије, суд. бр. 27/47. од 9. марта 1947. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена решењем Врховног суда Југословенске армије II суд. бр. 118/47. од 24. марта 1947. године.

Казерер Рихард (Richard Kaserer), СС оберфирер и пуковник полиције, командант 1. батаљона 2. пука СС дивизије „Принц Еуген“ од јуна до новембра 1942. године, од 20. августа 1943. до маја 1944. године на служби код опуномоћеника рајхсфирера СС за Хрватску у Загребу – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти вешањем**.

Кемпер Јоханес (Johannes Kämper), капетан, на последњој дужности команданта 2. батаљона 2. усташке дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 842/49. од 17. октобра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**.

Кендлер Јозеф (Josef Kendler), поручник у 5. батаљону 181. артиљеријског пука 41. дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 574/49. од 19. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем, која се замењује казном лишења слободе с принудним радом у доживотном трајању**; казна је по жалбама у другом степену преиначена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1603/49. од 27. септембра 1949. године на **казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**.

Киблер Јозеф (Josef Kübler), генерал-лајтнант, командант преформиране 718. пешадијске дивизије, назване 118. ловачка дивизија – пресудом Војног суда III армије, I суд. бр. 15/47. од 16. фебруара 1947. године: **осуђен на казну смрти вешањем**.

Киесел Георг (Georg Kiessel), заменик шефа војне управе за Србију, по занимању виши саветник државне полиције – пресудом Војног суда III армије, суд. бр. 27/47. од 9. марта 1947. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена решењем Врховног суда Југословенске армије II суд. бр. 118/47. од 24. марта 1947. године.

Клајн Јозеф (Joseph Klein), поручник, на последњој дужности ађутанта 122. тенковског извиђачког одељења – пресудом Војног суда у Новом Саду, суд. бр. 311/48. од 18. децембра 1948. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**.

Клаузер Арнолф (Arnolf Klausner), судски мајор – председник преког војног суда 373, „Тигар“ дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 461/49. од 13. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1523/49. од 24. септембра 1949. године преиначена на **казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**.

Кремел Хајнрих (Heinrich Kremel), капетан, на дужности командира вода 4. чете 202. стрељачког батаљона и командант места у Гарчину – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 488/49. од 15. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем, која се замењује казном лишења слободе с принудним радом у доживотном трајању**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1550/49. од 24. септембра 1949. године.

Кригер Хајнрих (Heinrich Krüger), мајор, на последњој дужности команданта батаљона, 846. гренадирског пука, 392. пешадијске дивизије, зване „Плава дивизија“ – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 691/49. од 4. октобра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1727/49. од 14. октобра 1949. године.

Лампадиус Герхард (Gerhard Lampadius), капетан, на последњој дужности 0-2 официра при штабу 373, „Тигар“ дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 603/49. од 27. септембра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1678/49. од 10. октобра 1949. године.

Лер Александар (Löhr Alexander), генерал-пуковник, командант немачке ваздушне флоте IV (1941. године), командант 12. армије (од августа 1942. године), командант за Југоисток (од јануара 1943. до јула 1943. године) – пресудом Војног суда III армије, I суд. бр. 15/47. од 16. фебруара 1947. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**.

Линднер Герхард (Gerhard Lindner), капетан, командант пионирског батаљона 104. ловачке дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 891/49. од 24. октобра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година.**

Линек Рудолф (Rudolf Linek), надзаставник, на последњој дужности писара при штабу 1. дивизиона 392. артиљеријског пука – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 469/49. од 16. септембра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1557/49. од 25. септембра 1949. године.**

Липцински Ерих (Erich Lipczinski), СС оберштурмфирер, ађутант 2. батаљона 14. пука 7. СС дивизије – планинско ловачке „Принц Еуген“ – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 348/47. од 25. маја 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година; казна је по жалбама у другом степену преиначена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1205/49. од 10. августа 1949. године на казну смрти стрељањем.**

Лончар Адалберт (Adalbert Lontschar), генерал-мајор, командант 724. пука 704. дивизије – пресудом Војног суда III армије, I суд. бр. 15/47. од 16. фебруара 1947. године: **осуђен на смрти вешањем.**

Лоренц Херман (Hermann Lorenz), потпоручник, на последњој дужности у земаљском стрељачком батаљону 277 – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 689/49. од 3. октобра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1726/49. од 14. октобра 1949. године.**

Мајснер Аугуст (August Meyszner), виши вођа СС и полиције и највиши представник рајхсфирера СС Химлера у Србији од фебруара 1942. до пролећа 1944. године у чину генерал-лајтнанта полиције – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти вешањем.**

Мајснер Артур (Arhtur Meisner), припадник 2. чете 592. домобранског батаљона – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. (нечитко) од (нечитко): **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 18 (осамнаест) година.**

Мантер Ерих (Erich Manter), капетан, на последњој дужности I-ц официра 237. дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 671/49. од 30. септембра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година.**

Маркевиц Герд (Gerhard Markewitz), СС оберштурмфирер, командир 9. чете 2. батаљона 14. пука, 7. СС дивизије „Принц Еуген“ – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 348/47. од 25. маја 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1205/49. од 10. августа 1949. године.

Мауданц Херман (Hermann Maudanz), царински секретар, наставник на курсу пограничних царинских стражара од августа 1942. до августа 1944. године – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**.

Мејер Вили (Wily Meyer), поручник, на последњој дужности командира 3. чете фелджандармеријског одељења 501 – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 820/49. од 17. октобра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**.

Мелер Херман (Herman Mehler), пуковник шуц полиције, начелник штаба Полиције поретка на територији Србије од марта 1943. до октобра 1944. године у чину потпуковника Полиције поретка – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**.

Милер Карл (Karl Müller), капетан, на последњој дужности команданта 265. земаљског стрељачког батаљона – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 745/49. од 10. октобра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1825/49. од 24. децембра 1949. године.

Милер Фриц (Fritz Müller, Mueller), капетан СС и полиције, II официр за везу између штаба полиције и штаба заповедника Србије од јуна 1941. до 4. октобра 1944. године у чину СС хаупштурмфирера – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**.

Најдхолд Фриц (Neiholdt Fritz), генерал-лајтнант, командант 369. пешадијске дивизије – пресудом Војног суда III армије, I суд. бр. 15/47. од 16. фебруара 1947. године: **осуђен на казну смрти вешањем**.

Офер Рудолф (Rudolf Offer), капетан, командир чете при штабу брдског полицијског ловачког пука 18, у борбеној групи генерала Фишера – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 543/49. од 19. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену преиначена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1577/49. од 23. септембра 1949. године: **на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**.

Пергер Херман (Hermann Perger), мајор – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 539/49. од 18. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1516/49. од 24. септембра 1949. године преиначена на **казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**.

Пилц Ханс (Hans Pilz), потпоручник, припадник 5. батерије 2. одељења 237. артиљеријског пука – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 475/49. од 14. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем, која се замењује казном лишења слободе с принудним радом у доживотном трајању**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1537/49. од 24. септембра 1949. године.

Полте Фридрих (Friedrich Polte), пуковник СС и полиције, шеф 3. одсека (СД) и заменик шефа од априла до августа 1941. године при штабу Ајнзац групе у чину СС оберштурмбанфирера – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти вешањем**.

Пфефер Томас (Thomas Pfeffer), СС обершарффирер, тумач егzekутивне службе Гестапоа у Београду, тумач у испоставама Гестапоа у Новом Пазару и Косовској Митровици у времену од 2. октобра 1941. до октобра 1944. године – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**.

Пфлајдерер Волфганг (Wolfgang Pfeiderer), поручник, на последњој дужности ордонанс официра у штабу 237. пешадијске дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 599/49. од 26. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1681/49. од 10. октобра 1949. године.

Радлингер Георг (Georg Radlinger), капетан, командир 10. чете 2. баталјона 902. пука 188. ловачке дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 565/49. од 19. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем, која се замењује казном лишења слободе с принудним радом у доживотном трајању**; казна је по жалбама у другом степену преиначена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1578/49. од 26. септембар 1949. године на **казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**.

Рајц Карл (Karl Reitz), мајор шуц полиције, шеф полиције у Краљеву и Крагујевцу од 16. априла 1943. до 19. октобра 1944. године – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**.

Рајцаус Вилхелм (Wilhelm Reizaus), потпоручник, припадник штаба 15. планинског корпуса – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 605/49. од 27. септембра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година.**

Роге Албрехт (Albrecht Rogge), капетан, на последњој дужности командира 3. чете земаљског стрељачког батаљона бр. 977 – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 735/49. од 7. октобра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1820/49. од 27. децембра 1949. године.

Розендал Алфред (Alfred Rosendal), криминални секретар тајне полиције Гестапоа, СС штурмфирер, командант логора у Бачкој Тополи од априла до краја септембра 1944. године, пре тога био орган Гестапоа у Житомиру – пресудом Дивизијског војног суда у Суботици, суд. бр. 231/1947. од 22. новембра 1947. године: **осуђен на казну смрти вешањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног суда Југословенске армије, II суд. бр. 453/47. од 5. децембра 1947. године.

Росембек Матијас (Mathias Rossembeck), мајор, на последњој дужности командант 2. дивизиона 237. артиљеријског пука, 237. пешадијске дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 608/49. од 27. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1686/49. од 8. октобра 1949. године.

Тајхман Лудвиг (Ludwig Teichmann), потпуковник СС и полиције, шеф III одсека (СД) од августа 1941. до октобра 1944. године и заменик шефа БДС од средине 1942. до октобра 1944. године, у штабу Ајнзац групе од 29. јула 1941. до средине јуна 1944. године, у чину оберштурмбанфирера – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти вешањем.**

Тенесен Алберт (Albert Tenessen), капетан шуц полиције, командир полицијске чете у Вршцу, Панчеву, Краљеву, Београду и Пријеполу од октобра 1941. до јула 1944. године – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти стрељањем.**

Тироф Јохан (Johan Tirof), капетан жандармерије – пресудом Војног суда у Новом Саду, суд. бр. 223/48. од (нечитко): **осуђен на казну смрти стрељањем.**

Трегер Курт (Kurt Tröger), поручник, на последњој дужности командира чете и ордонанс официра земаљског стрељачког батаљона 924 – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр.

822/49. од 7. октобра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година.**

Трибукајт Гинтер (Günter Tribukeit), пуковник, командант 750. пука 118. дивизије – пресудом Војног суда III армије, I суд. бр. 15/47. од 16. фебруара 1947. године: **осуђен на казну смрти вешањем.**

Тричлер Франц (Franc Tritschler), криминални секретар, на раду при заповедништву СИПО у Београду, референт пододсека А-1 „Антикомунистичког“ четвртог одсека (егзекутива) Е.Д.З., члан централе Гестапоа у Београду – пресудом Војног суда III армије, суд. бр. 27/47. од 9. марта 1947. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена решењем Врховног суда Југословенске армије II суд. бр. 118/47. од 24. марта 1947. године.

Троте Фриц (Fritz Wilhelm Ernst Trothe), капетан, члан крајскомандантуре у Шапцу – пресудом Војног суда III армије, суд. бр. 27/47. од 9. марта 1947. године: **осуђен на 15 (петнаест) година лишења слободе с принудним радом**; казна је по жалбама у другом степену потврђена решењем Врховног суда Југословенске армије II суд. бр. 118/47. од 24. марта 1947. године.

Турнер Харалд (Harald dr Turner), шеф војне управе за Србију, генерал-лајтнант – пресудом Војног суда III армије, суд. бр. 27/47. од 9. марта 1947. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена решењем Врховног суда Југословенске армије II суд. бр. 118/47. од 24. марта 1947. године.

Упенкамп Валтер (Walter dr Uppenkamp), шеф правног одељења при војној управи Србије, по занимању касациони судија – пресудом Војног суда III армије, суд. бр. 27/47. од 9. марта 1947. године: **осуђен на 20 (двадесет) година лишења слободе с принудним радом**; казна је по жалбама у другом степену потврђена решењем Врховног суда Југословенске армије II суд. бр. 118/47. од 24. марта 1947. године.

Фаненшрајбер Паул (Paul Fahnenschreiber), мајор шуц полиције, командант 7. батаљона помоћне полиције у Великом Градишту и Сјеници од маја 1943. до октобра 1944. године – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти стрељањем.**

Феслер Георг (Georg Fessler), десетар при штабној чети 18. пука 18. армијског корпуса – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 517/49. од 19. септембра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1607/49. од 24. септембра 1949. године.

Фиров Валтер (Walter Vierow), генерал-мајор, фелдкомандант фелдкомандантуре 599 у Београду – пресудом Војног суда III армије, суд. бр. 27/47. од 9. марта 1947. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена решењем Врховног суда Југословенске армије II суд. бр. 118/47. од 24. марта 1947. године.

Фортнер Ханс (Hans Johann Fortner), генерал-лајтнант, командант 718. дивизије, командант Источне Босне – пресудом Војног суда III армије, I суд. бр. 15/47. од 16. фебруара 1947. године: **осуђен на казну смрти вешањем**.

Фукс Вилхелм (Wilhelm dr Fuchs), пуковник СС и полиције, шеф Ајнзац групе за Србију у чину штандартенфирера, од априла 1941. до јануара 1942. године – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти вешањем**.

Хан Јосип-Сеп (Josip-Sep Hahn), СС шарффирер, службеник затвора Гестапоа у Београду од 10. маја 1941. до 20. септембра 1941. године, а потом радио-телеграфиста у штабу Гестапоа у Београду, Косовској Митровици, Шапцу, Лозници и Скадру до октобра 1944. године – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти вешањем**.

Хелм Ханс (Hans Helm), пуковник СС и полиције, шеф IV одсека (егзекутивне службе) у штабу Ајнзац групе за Србију, од априла 1941. до марта 1942. године – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти вешањем**.

Хениг Александар (Alexander Höning), бивши СС штурман и управник полицијског затвора БДС (Befehlshaber der Siecherheitspolizei – заповедник Полиције сигурности) у Београду – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 547/50. од 25. јула 1950. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; која је касније преиначена на казну лишења слободе с принудним радом у доживотном трајању; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 116/50. од 5. септембра 1950. године.

Херинг Валтер (Walter Hering), полицијски инспектор при БДС од јула до октобра 1944. године – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на 20 (двадесет) година лишења слободе с принудним радом**.

Херман Фридрих-Паул (Fridrich-Paul Hermmann), мајор, командант 845. немачко-арапског батаљона, 104. ловачке дивизије – пресудом Војног суда у Крагујевцу, суд. бр. 77/48. од 17. јула 1948. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1024/48. од 18. августа 1948. године.

- Херстерберг Ернст (Ernst Hersterberg)**, пуковник, фелдкомандант у Панчеву и Врњачкој Бањи од јуна 1941. до октобра 1942. године – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на 5 (пет) година лишења слободе.**
- Хојфинг Густав (Gustav Huefing)**, СС поручник, на последњој дужности руководиоца пољског жандармеријског одреда 7. СС планинске дивизије „Принц Еуген“ – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 1405/49. од 5. децембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 2118/49. од 26. децембра 1949. године.**
- Холц Вили (Willi Holz)**, мајор, командант 880. стрељачког батаљона – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 850/49. од 18. октобра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година.**
- Хорман Хајнрих (Heinrich Normann)**, царински инспектор, на служби у царинској граничној заштити Југоистока у Београду од априла 1942. до 1944. године – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 725/46. од 22. децембра 1946. године: **осуђен на казну смрти стрељањем.**
- Циглер Паул (Paul Ziegler)**, поручник, на последњој дужности командира 2. чете 518. пука за везу – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 668/49. од 28. септембра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година.**
- Шербергер Адолф (Adolf Scherberger)**, потпоручник вода за везу 188. дивизије и припадник СД – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 467/49. од 14. септембра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем, која је замењена казном лишења слободе с принудним радом у доживотном трајању; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1528/49. од 26. септембра 1949. године.**
- Шилинг Францу (Franz Schilling)**, капетан, на последњој дужности НС-ФО при штабу 181. дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 914/49. од 25. октобра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем; казна је по жалбама у другом степену потврђена пресудом Врховног војног суда, II суд. бр. 1930/49. од 26. децембра 1949. године.**
- Шифцик Јозеф (Josef Schifczik)**, капетан, на последњој дужности командира чете 562. земаљског стрељачког батаљона – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 771/49. од 11. октобра 1949. године: **осуђен на 20 (двадесет) година лишења слободе с принудним радом.**

Шмитхубер Аугуст (August Schmidhuber), генерал-мајор, командант 14. пука 7. СС дивизије „Принц Еуген“ – пресудом Војног суда III армије, I суд. бр. 15/47. од 16. фебруара 1947. године: **осуђен на казну смрти вешањем**.

Штајнман Гинтер (Günter Steinmann), капетан, на последњој дужности команданта 2. батаљона 16. пешадијског пука 22. пешадијске дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 909/49. од 24. октобра 1949. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**.

Штер Лудвиг (Ludwig Stehr), резервни поручник, командир 1. чете 41. стрељачког батаљона (физиљирски) – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 1003/49. од 28. октобра 1949. године: **осуђен на казну лишења слободе с принудним радом у трајању од 20 (двадесет) година**.

Штокхаузен Хунолд фон (Hunold von Stockhausen), генерал-лајтнант, командант моторизованог пука „Грос Дојчланд“ – пресудом Војног суда у Београду, суд. бр. 364/47. од 25. марта 1948: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена решењем Врховног војног суда, II суд. бр. 594/48. од 7. маја 1948. године.

Шулце Лангеман Ернст Лудвиг (Ernst Ludwig Schulze Langemann), мајор, крајскомандант у Зајечару – пресудом Војног суда III армије, суд. бр. 27/47. од 9. марта 1947. године: **осуђен на казну смрти стрељањем**; казна је по жалбама у другом степену потврђена решењем Врховног суда Југословенске армије II суд. бр. 118/47. од 24. марта 1947. године.

Шустер Ламберт (Lambert Schuster), потпоручник, командира 8. чете 724. ловачког пука 104. ловачке дивизије – пресудом Војног суда у Београду, делегирано веће у Вршцу, суд. бр. 1012/49. од 29. октобра 1949. године: **осуђен на 20 (двадесет) година лишења слободе с принудним радом**.

SUMMARY

The interest in war crimes increased during the last few decades not only among general public, in the media, and among politicians, but also in criminal law. This interest was confined mostly to war crimes committed during the Yugoslav crisis and civil wars in Croatia and Bosnia-Herzegovina. Mass war crimes in which over 1.9 million persons were killed, were committed against the civilian population, POWs and the sick by German, Italian, Bulgarian and Hungarian occupiers and their local helpers during the Second World War 1941-1945. Apart from that state and private property worth billions was pillaged or destroyed.

Although mass war crimes which were committed in Yugoslavia are in question, they haven't been the subject of research of our criminal law. This problem was mostly dealt with in textbooks on criminal law and international public law, in comments to criminal legal codes and in not very numerous articles, studies, reviews and notes. Books, monographs and other systematic works are quite rare. The same goes for juridical practice. In collections of court decisions, in other monographs or books and legal journals only some 30 legal sentences concerning war crimes were published. Needless to say, the number of the published sentences is insufficient for any serious study and analysis of juridical practice concerning war crimes. It is inexplicable why the publication of court decisions concerning war crimes was treated so inadequately, since it was the interest of the state to acquaint the domestic and foreign public with the war crimes committed in Yugoslavia during the Second World War.

This book, which is a collection of court decisions, contains sentences of court martial of the Yugoslav Army in Belgrade, Kragujevac, Novi Sad, Subotica as well as of the Supreme Court Martial of the Yugoslav Army in Belgrade meted out to German generals, officers, NCOs and soldiers for crimes committed during the Second World War 1941-1945 in Yugoslavia.

These sentences are being published for the first time now. The author has seen some 1.000 sentences in the Archives of the Supreme Court Martial in Belgrade and the Archives of the Vojvodina in Novi Sad and chosen 65 sentences. Although it is a small fraction of the sentences, the whole criminal character of the aggressive war against Yugoslavia which

had been started by the Nazi Germany and its army on April 6 is proven and noted in them.

These unspeakable mass war crimes were systematically committed by the Nazi German Army from the first day of the aggression until the last days of the Second World War in April and May 1945.

We deem that this collection of sentences tries to save from oblivion only small part of horrendous, massive and unprecedented war crimes committed by the German occupiers in Yugoslavia during the Second World War.

ZUSAMMENFASSUNG

In den letzten Jahrzehnten rückte das Interesse an Kriegsverbrechen in Vordergrund nicht nur der breiten Öffentlichkeit, der Medien und der Politiker, sondern auch der Strafrechtswissenschaft. Dieses Interesse blieb weitgehend beschränkt auf die Kriegsverbrechen die während der jugoslawischen Krise und der Bürgerkriege in Kroatien und Bosnien und in der Herzegowina verübt worden waren. Im Territorium Jugoslawiens verübten die deutschen, italienischen, bulgarischen und ungarischen Okkupanten und ihre einheimische Helfeshelfer Massenkriegsverbrechen gegen die Zivilbevölkerung, Kriegsgefangenen und Kranke, wobei über 1,9 Million Menschen ums Leben gekommen worden waren. Außerdem wurde Staats- und Privateigentum in riesengroßer Masse zerstört oder geplündert.

Obwohl es sich um die Massenverbrechen die in Jugoslawien verübt worden waren handelte, waren diese Kriegsverbrechen jahrzehntenlange nicht den Gegenstand der Forschung unserer Strafrechtswissenschaft. Diese Problematik wurde am meisten in Lehrbücher des Strafrechts und des internationalen öffentlichen Rechts behandelt, sowie in Kommentaren der Strafrecht-Gesetzbücher und nicht zahlreichen Aufsätzen, Abhandlungen, Überblicken und Rezensionen. Bücher, Monographien und andere systematische Werke waren ziemlich rar. Dasselbe gilt für die Gerichtspraxis. In Sammelbänden der Gerichtsurteile, anderen Monographien oder Bücher und juristischen Zeitschriften wurden nur an 30 Gerichtsurteile für Kriegsverbrechen veröffentlicht. Es erübrigt sich zu sagen daß die Zahl der veröffentlichten Urteile ungenügend für jede seriöse Forschung und Analyse der Gerichtspraxis in Zusammenhang mit den Kriegsverbrechen ist. Es ist unerklärlich warum in dieser sechs Jahrzehnten langen Zeitspanne das Veröffentlichen der Gerichtspraxis in Zusammenhang mit den Kriegsverbrechen so unangemessen behandelt wurde. Es lag ja, im Interesse des Staates daß der in- und ausländischen Öffentlichkeit die Kriegsverbrechen die in Jugoslawien während des Zweiten Weltkrieges verübt worden waren, bekannt werden.

In diesem Buch, das eine Sammlung der Gerichtsurteile ist, wurden die Urteile der Militärgerichte der Jugoslawischen Armee in Belgrad, Kragujevac, Novi Sad, Subotica und des Militär-Obergerichts der Jugosla-

wischen Armee in Belgrad die den deutschen Generalen, Offizieren, Unteroffizieren und Soldaten für die verübte Kriegsverbrechen während des Zweiten Weltkrieges 1941-1945 in Jugoslawien gefällt worden waren, gesammelt. Diese Urteile werden jetzt zum ersten Mal veröffentlicht. Der Herausgeber hat etwa 1.000 Urteile im Archiv des Militär-Obergerichts in Belgrad und im Archiv der Vojvodina in Novi Sad durchgesehen und hat insgesamt 65 auserkoren. Obwohl es sich um eine kleinere Zahl der Urteile handelt, wurde in ihnen der ganze Charakter des Aggressionskrieges den NS-Deutschland und seine Armee gegen Jugoslawien am 6. April 1941 entfesselt hatten, festgestellt und gemerkt. Diese uerhörte Massenkriegsverbrechen wurden von der deutschen NS-Armee systematisch von den ersten Tagen der Aggression bis zum Ende des Zweiten Weltkrieges im April und Mai 1945 verübt

Wir glauben daß man mit dieser Urteilensammlung bemüht ist nur ein Bruchteil der schauerhaften, massiven und unerhörten Kriegsverbrechen die die deutschen Okkupanten in Jugoslawien während des Zweiten Weltkrieges verübt hatten, der Vergessenheit zu entziehen.

Александр Лер

Ханс Фортнер

Адалберт Лончар

Аугуст Шмитхубер

Валтер Фиров

Мајснер Аугуст

Јозеф Киблер, први с десна

Харалд Турнер, десно

Ханс Хелм

Рихард Казерер

Георг Кисел

Ерих Липцински

Карл Бернхард фон Ботмер

Фриц Тротте

Герд Маркевиц

Алфред Розендал

„Штуке“ из 77. пука узлећу ка Београду

„Срећан Ускрс“, натпис на бомби,
немачка честитка Београђанима

Снимак посаде немачког бомбардера
6. априла 1941. Види се свежањ запаљивих
плочица којима је обасут град

Београд у диму након бомбардовања

БЕОГРАД ПОСЛЕ БОМБАРДОВАЊА
6. АПРИЛА 1941. ГОДИНЕ

Државна болница

Теразије

Правни факултет

Аграрна банка

Хотел „Српски краљ“

Депортација припадника војске Краљевине Југославије у заробљеничке логоре

Спровођење цивилног становништва у логор на Старом сајмишту

Заточеници логора на Старом сајмишту

БЕОГРАД, ВЕШАЊЕ НА ТЕРАЗИЈАМА
17. АВГУСТА 1941. ГОДИНЕ

Стрељање у Јајинцима

НЕМАЧКИ ЗЛОЧИНИ У СРБИЈИ

Levoll, Kommandierende General
in Serbien

O.U., den 10.10.1941.

1. Chef Mil.V./Qu
Nr. 2846/4h Geh.

Geiseln

1.1.1. Niederschlagung kommunistischer Aufstandsbewegung.

Zusätze des Bev.Kdr.Gen.1.Serb. zu
"Der Chef d.OEW 77St/Abt.1(IV/Qu)
Nr. 90 2060/41 g.Kdos.v.16.3.41".

- 1.) In Serbien ist es auf Grund der "Balkanmentalität" und der grossen Ausdehnung kommunistischer und national getarnter Aufstandsbewegungen notwendig, die Befehle des OEW in der schärfsten Form durchzuführen. Rasche und rücksichtslose Niederschlagung des serb. Aufstandes ist ein nicht zu unterschätzender Beitrag zum deutschen Endsieg.
- 2.) In allen Standorten in Serbien sind durch schlagartige Aktionen umgehend alle Kommunisten, als solche verdächtigten männlichen Einwohner, sämtliche Juden, eine bestimmte Anzahl nationalistischer und demokratisch gesinnter Einwohner als Geiseln festzunehmen. Diesen Geiseln und der Bevölkerung ist zu eröffnen, dass bei Angriffen auf deutsche Soldaten oder auf Volkdeutsche die Geiseln erschossen werden.
HSh. Kdo. LXV und Chef der Mil. Verwaltung (für Belgrad werden zum 10., 20. und Letzten jd.Mts.(erstmalig zum 20.10.) die Zahl der Geiseln. (und Bonat)
- 3.) Treten Verluste an deutschen Soldaten oder Volkdeutschen ein, so haben die territorial zuständigen Kommandeure bis zum 10.10.1941 umgehend die Erhebung von Festgenommenen in folgenden Sätzen anzuordnen:
 - a) Für jeden getöteten oder ermordeten deutschen Soldaten oder Volkdeutschen (Männer, Frauen oder Kinder) 100 Gefangene oder Geiseln,
 - b) Für jeden verwundeten deutschen Soldaten oder Volkdeutschen 50 Gefangene oder Geiseln.Die Festnahmen sind durch die Truppe vorzunehmen.
Nach Möglichkeit ist der durch den Verlust betroffene Truppenteil zur Exekution heranzuziehen.
Bei jedem einzelnen Verlustfall ist bei den Tagelöhnern nachzufragen, ob und in welchem Umfang die Gefangenenahme vollstreckt ist oder wann diese nachgeholt wird.
- 4.) Bei der Beerdigung der Erschossenen ist darauf zu achten, dass keine verbischen Weihestätten entstehen.
Setzen von Kreuzen auf den Gräbern, Schmuck derselben usw. ist zu verhindern. Beerdigungen werden deshalb zweckmässig an abgelegenen Orten durchgeführt.
- 5.) Wie bei Kampfhandlungen von der Truppe gefangenen Kommunisten sind grundsätzlich am Tatort als abschreckendes Beispiel zu erhängen oder zu erschossen.
Ortschaften, die im Kampf genommen werden müssen, sind niederzubrennen, dergleichen Gebäfte, aus denen auf die Truppe geschossen wird.

General der Infanterie. 44

Наредба о стрељању – за сваког убијеног немачког војника
или фолксдојчера 100, за сваког рањеног 50 талаца

Панчево 1941. године

НЕМАЧКИ ЗЛОЧИНИ У БОСНИ И ХРВАТскоЈ

НЕМАЧКИ ЗЛОЧИНИ У СЛОВЕНИЈИ

БЕЛЕШКА О АУТОРУ

Др Ђорђе Н. Лопичић, дипломирани правник, магистрирао и докторирао из области кривичног права, дипломата од каријере, амбасадор. Аутор је и уредник више књига из области права: *Библиографија кривичног права Југославије 1851-1975* (коаутор), Београд 1979, друго издање 1999; *Кривично дело убиства на мах*, Београд 1989; *Кривична дела убиства у југословенској судској пракси 1951-2001*, јудикатура и литература, Београд 2003; *Дипломатија*, зборник радова, Београд 2006; *Дипломатија 1834-2005*, библиографија, Београд 2006; *Студије и огледи о дипломатији Црне Горе*, Београд 2006; *Студије и огледи о конзуларним односима Црне Горе 1611-1918. године*, Београд 2007; *Конзуларни односи Србије (1804-1918)*, Београд 2007; *Библиографија кривичног права 1976-2005* (коаутор), Београд 2008; *Дипломатија Црне Горе*, библиографија, Подгорица 2008, као и више од 80 чланака, расправа, коментара, рецензија, приказа и осврта из области кривичног права, међународног кривичног права, међународног јавног права, дипломатске историје и историје.

Др Ђорђе Н. Лопичић
НЕМАЧКИ РАТНИ ЗЛОЧИНИ 1941-1945
Пресуде југословенских војних судова

Издавач:
Музеј жртава геноцида,
Београд, Трг Николе Пашића 11/III
Тел/факс: ++381 11 339 88 83
E-mail: yumg@bitsyu.net

За издавача:
Ненад Ђорђевић

Рецензенти:
Проф. др Зоран Стојановић
Проф. др Обрад Перић

Уредник:
Јован Мирковић

Лектор и коректор:
Раша Станисављевић

Графичко уређење:
Велимир Бранковић

Корице:
Лука Тадић

Штампа:
„Жиг“, Булевар Арсенија Чарнојевића 213/32, Београд
Тел/факс: ++ 11 37 30 106

Тираж:
500 примерака

ISBN 978-86-906329-7-8

Copyright© 2009, by Музеј жртава геноцида

Публиковано уз финансијску помоћ
Министарства културе Републике Србије

Београд, 2009.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна Библиотека Србије, Београд

341.322.3(497.1)“1939/1945“(093.2)
341.49(497.1)“1946/1950“(093.2)
343.15:344.3(497.1)“1946/1950“

НЕМАЧКИ ратни злочини 1941-1945. : пресуде
југословенских војних судова / [приредио]
Ђорђе Н. Лопичић. – Београд : Музеј жртава
геноцида, 2009 (Београд : Жиг). – 528 стр. ;
25 cm.

Тираж 500. – Напомена уредника уз ово
издање: стр. 11-12. – Стр. 13-16: Предговор
/Ђорђе Лопичић. – Белешка о аутору: стр.
[525]. – Summary ; Zusammenfassung.

ISBN 978-86-906329-8-5

1. Лопичић, Ђорђе Н. [аутор додатног текста]
[уредник]

а) Ратни злочини – Други светски рат
1939-1945 – Југославија – Историјска грађа
б) Ратни злочини – Судски процеси –
Југославија – 1946-1950 – Историјска грађа
ц) Војни судови – Пресуде – Југославија –
1946-1950

COBISS.SR-ID 154736908

9 788690 632985

ISBN 978-86-906329-8-5